

mullas ära mäدانeb. Mina lasen end praabida, nagu mete wanad Eestlased seda on teinud. Et, armas sõber, Teie ei saanud minust aru, mina mõtlesin neid kalmu künkaid, mis Teie isa mõisa piiretes on. Teie tunnete ju ometi neid kolme künkast, mis seal Mäe mõisa nõmmel wastu Piiroja metsa seisavad?"

Kaarel lubas töökäär teha, mis aga võimalik.

Wana isa Jaan aga ütles mehise sõnaga: Mine fina, poeg, ja ütle Dr. Mets'ale, et tema peast huli on. Kas mina hakan meie epiwanemote haamdu teutama, võti mis ta minust arvab? Jumal hoidku mind niisuguse teu eest!"

Haudadel oli nüüd küll üksik, kas nad seal nõmmel nii moodi seisivad, nagu nad seie maani seisnud olid, või kas neid ajavittels teise külje peale pöörati, aga Maril ja Kaarlit ei olnud see mitte üts töök; nemad oleks neid või viisikummend korda vahurpidi pööranud.

Nõnda vidiwad nüüd Kaarli ja Mari kaks pikkat aastat ootama. Seal tuli wana Liiva Annus ja wits Mäe mõisa peremehe Jaani ära.

Kaarli votas veel kolm kuud ära, leinas selle aja sees wana meest tööfise südamega taga, fest selles oli tall töigiti asia. Kui see aeg aga mööda oli, läks ta uuesti Dr. Mets'a jutule, kui Mäe mõisa peremees, kes nüüd oma waranduse üle keelja ja läskia oli.

Kui wanamees kuulis, et tema nüüd haubadega teha võis, mis tahtis, joostis ta röömu pärast Mart juure, kiskus enam kui tööl tütre tappa, pani tema

käe Kaarli pihku ning fähwatas: "Melia nädala pärast olgu pulmad!"

Nüüd olti Mets'a tööge suurem soov täidetud. „Oh neid potta, faussa, prongsi ja raud asju, wana rahasid, ehteid ja muid asju, mis ma sealt fätte saan! Kui ma suren, tahab ma nad töök las Tartu või Peeterburi muuseumile testamendi otjuse läbi kinkida ja minu nime nende wõrra veel igavestada."

Teisel hommikul wara nähti wana Dr. Mets juba kolmekümne töömehega kalmudel olema. Mehed virutasivad labidatega mulda ülesse, et lust olt näha. Wana doktor aga hüppas kui noo: hirve tall ümber salmete ja õerus röömu pär. It käsa. Iga potike ja fausike, mida töömehed haudadest välja võtsivad, töötis wana mehe röömu tuju suuremaks: ta andis füümme ja sada korda potifestele ja kiwi riistatelle suud; ja lähedsa päewa pärast oli töö lõpetatud. Enam kui faksjada potifest ja muid wana aja asju olimad Dr. Mets'a fäes. Et tema tuba liik weifene oli ja ennegi juba määratu fogu luid, tuleraudu, preesa, pandlaid, naelu ja muud wana wara seal sees oli, selle pärast leadis doktor uued leidused kuuri alla lauudite peale ritta. „Küll on ilus muuseum!" Iði wanamees mitu korda käsa tolltu, kui ta jälle kuurist tuli ehk kuuri läts — ja seda tegi ta tööge wähem fakskummend korda päewas. Õosel kuuldi teda sagedaste unes ütlema või unistama: „Pott — pott — — — pott — — —"

Nüüd olimad ka eeltähendatud neli nabalat juba mööda ning pulma ilu pidi Mets'a majas algama. Pulma õhtul oli wanamees head joost walmistanud